

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș.

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Duminica 10 d. Rusalii.

(Ev. dela Mateiu 17,14—24.)

În vremea aceea s-a apropiat de dânsul un om ingenunchind înaintea lui și zicând: „Doamne, fie-ți milă de fiul meu, căci lunatic este și rău pătimește, că de multe ori cade în foc și de multe ori în apă, și l'am adus pe el la ucenicii tăi și nu au putut să-l tămăduiască”. Iară Isus răspunzând, a zis: „o neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi, până când vă voi răbda pe voi? Aduceți-l aici la mine!” Și l'a certat pe el Isus, și a ieșit dintr-insul dracul și s'a tămăduit pruncul dintr'acel ceas. Atunci apropiindu-se

ucenicii cătră Isus deoseb au zis: „pentru ce n'am putut noi să-l scoatem?” Iară Isus le-a zis lor: „pentru necredința voastră, căci adevăr grăesc vouă, de veți avea credință ca grăunțul de mustar, veți zice muntelui acestuia: treci de aici acolo, și va trece, și nimica nu va fi vouă cu neputință. Căci acest fel nu iese fără numai cu rugăciune și cu post. „Și fiind ei în Galilea, le-a zis lor Isus: „va să se dea Fiul omului în mâinile oamenilor, și-l vor omori pe el, și a treia zi va învia. „Și ei se întristară foarte.

Sfânta Treime.

Noi credem în Dumnezeu; credința noastră în privința aceasta precum am zis e bazată pe auctoritatea lui Dumnezeu, care a binevoit a se manifesta de multe ori oamenilor, și care la plinirea vremii a trimis în lume pe Fiul său Isus Hristos, care ne-a luminat pe noi ca să cunoaștem pe adevăratul Dumnezeu. Credem împreună cu toți oameni pământului că există Dumnezeu, și ne-numerate argument o dovedesc aceasta; și numai din gura oamenilor disordonați și păcătoși se aude zicându-se: nu este Dumnezeu. „Zis'a

nebulul în inima sa: nu este Dumnezeu” Ps. 13,1.

Dar noi trebuie să pășim un paș mai înainte și să zicem împreună cu Catehizmul: Este un singur Dumnezeu, în trei persoane egale și distincte, cari se chiamă Tatăl, Fiul și Spiritul Sfânt. Isus Hristos e marele Invățător care ne propune acest adevăr, Isus Hristos care e Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, lumină din lumină, născut dela Tatăl iară nu făcut, de o substanță cu Tatăl. Un mister profund e acesta pe care scriitorii inspirați ai N. T. de

atâtea ori îl amintesc și pe care Biserica îl propune spre crezământ tuturor fiilor săi.

Auctoritatea celui care ne-a descoperit acest și alte mistere e absolut vrednică de crezământ, căci a fost Dumnezeu care ne-a descoperit toate misterele și Biserica, care ne propune spre crezământ aceste mistere, are auctoritate în privința aceasta și nu poate nici decât greși, căci e asistată din partea Spiritului Sfânt când le propune.

În Dumnezeu deci sunt trei persoane: Tatăl, Fiul și Spiritul Sfânt; Tatăl e principiul celorlalte două persoane, Fiul din veci e născut din Tatăl, Spiritul Sfânt purcede de la Tatăl și de la Fiul; — acestea trei persoane sunt realmente distincte între ele, așa că Tatăl nu e decât Tatăl, Fiul nu e decât Fiul, Spiritul Sfânt nu e decât Spiritul Sfânt; „Alta este persoana Tatălui, alta a Fiului, alta a Spiritului Sfânt” (Simbolul Atanașian); — celea trei persoane divine sunt în mod egal de sfinte, puternice, înțelepte, egalmente divine, căci una e natura, sau substanța, sau esența dumnezeiască, care esență e simplă, fără diviziune și părți, toate în fiecare dintre persoane, cari la oaltă nu sunt decât o singură Ființă divină, o singură esență divină, un singur Dumnezeu. — Tot ce face o persoană cu privirile la creaturi, fac și celelalte două prin unul și același act. Se atribuie în mod particular Tatălui crearea lumii, Fiului înțelepciunea, Spiritului Sfânt bunătatea; dar fiindcă celea trei persoane sunt unite într-o singură și nedespărțită lucrare, sunt o singură esență, prin urmare noi datorim crearea, răscumpărarea și sfințirea noastră tuturor trei persoane: întregi Sf. Treim îi suntem îndatoriți scrie Sf. Ioan Gurădeaur.

Atotputernice Dumnezeu, care ai permis servilor tăi a cunoaște în mărturisirea credinței adevărate mărirea Sf.-tei Treimi și a adora unitatea esenței tale; dă-ne, ca prin tăria acelei credinți se fim totdeauna întăriți în contra ori și cărei contrarietăți.

Adormirea Preasfintei, Măritei Doamnei Noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioarei Maria.

Despre viața Preac. Fecioarei Maria după moartea Fiului ei ne-au rămas numai foarte puține amintiri. Ni este cunoscut cumcă după porunca Domnului Nostru Isus Hristos Sf. Ion Apostolul a luat-o la casa sa, precum este scris la Ioan 19, 25-27. : „Și stau lângă crucea lui Isus mama lui, și sora numei lui Maria alui Cleopa, și Maria Magdalena. Deci văzând Isus pe muma sa, și lângă ea pe ucenicul, pe care-l iubia, a zis mumei sale : „mujere, ia-lă fiul tău!” După aceea a zis ucenicului : „ia-lă muma ta! Și dintru acel ceas ucenicul o a luat la sine. — Știm dară atâtea, că dânsa a petrecut zilele sale sub îngrijirile Sf. Ioan în retragere.

Despre adormirea Preacuratei Vergurei Maria după o tradițiune Sfântă și deamă de crezământ știm — după Sf. Ioan Damescenul — că Maria trăia retrasă de lume și ajungând anul al 72 al vieții sale în Ierusalim și între creștini a ieșit vestea că va adormi. Auzind aceasta SS. Apoatoli, cari erau impresiați prin lume, vestind evangelia, sau adunat în Ierusalim. Cu multă bucurie a auzit Preac. Fecioară de la Apostoli, cumcă în toată lumea se lățește deja învățătura Fiului ei și cumcă Isus și Spiritul Sfânt sunt totdeauna cu învățacei săi.

P. V. Maria a ramas până la adormirea sa frumoasă și fără să fie morboasă, s'a culcat pe patul ei, și-a rădicat ochii la cer, fața ei a strălucit, buzele ei rosteau rugăciuni ferbinți și iată câteva minute și apostoli cu mirare văd apropiindu-se cătră dânsa o ceata îngerească, care petrec sufletul ei la ceruri. Trupul a ramas în o stare dormitoare, lângă care mulți creștini bolnavi se vindecară.

Sosind timpul ingropării, SS. Apostoli au redicat acel trup sfânt și l'au dus în grădina Getsemani. Mormântul Mariei sa închis apoi cu o piatră mare. A treia zi a sosit la Ierusalim și Sf. Apostol Toma, și după ce n'a fost de față nici la adormirea, nici la ingroparea Preacuratei Vergurei, la cuprins un dor ferbinte să vază încă odată pe Maica lui Dumnezeu. S'a resturnat piatra, însă trupul sfânt n'a fost în mormânt, nu a ramas acolo decât giolgiurile și florile. Din mormânt ieșea un miros plăcut ca din o grădină de flori. La aceasta întâmplare a fost de față Sf. Timoteu episcopul cel dintâiu din Efez și Sf. Dioniziu episcopul dela Athena.

Sf. Ioan dela Damasc zice că bunul Dumnezeu nu a putut lăsa ca trupul acelei Sfinte Vergure, care a purtat pe Dumnezeu Fiul, să putrezească în mormânt, ci l'a primit întreg în ceruri. Și iată așa s'a implinit profeția lui David: „înainte a statut Împărteasa de a dreapta ta, în haine aurite îmbrăcată, împodobită. „(Psalm 44.)

Iară St. Apostol Ioan cu sufletul său ridicat la cer zice: „Semn mare s'a vazut în cer, muiere îmbrăcată ca soarele și sub picioarele ei luna și pre capul ei cununa din douăsprezece stele“. (Tit Bud: „Viața Sf.“)

Dumineca a înlocuit Sabatul evreesc.

Patrițiu Birlea.

„In ziua întâi a săptămânii adunați fiind ucenicii să frângă pâine, Pavel vorbea cu dânsii, Fapl. c. 20. v. 7.

Dela războiul mondial încoace s'au ivit și în țara noastră nisle învățături contra religii adevărate a lui Hristos, sub numiri, adventiști, bapțiști studenți de biblie sau mai bine zis *Russeliști*, ș. a. Întrucât adventiștii de ziua a 7-a sunt destul de mulți, și ștau înainte cu ceea, că *Sâmbătă* e ziua Domnului, și că noi am fi rătăciți, se merită să ne ocupăm, să vedem că decând exista secta aceasta a adventiștilor de ziua a 7-ea.

Locul unde sau zămislit aceste rătăcirii e America, Un om cu numele Villiam Miller acuma 81 ani, a pus mâna pe sf. Scriptură.

Dând foaie după foaie, au citit-o toată.

Neavând o pregătire mai temeinică de-a înțelege scriptura, fără predanie, i-o trăzuit prin cap că el ar putea fi proroc, mare apostol. Foarte ia plăcut Daniel prorocul, și Apocalipsa, apoi au aflat de bine a pune în lume zvonul, că el știe când va pieri lumea. Da, Miller se increde mai în știință decât îngerii, decât apostolii Petru și Pavel, nu a ascultat de admonția scripturii: „Privigheați, fiți trezi că nu știți nici ziua, nici oara când va veni fiul lui Dzeu.“ Miller șarlatanul vestește că Hristos va veni în *21 Martie 1843*. Spunea în gură mare, galbăn la față ca ceara și cu S. Scriptură la piept, că Domnul vine în ziua aceea. — Multă lume simplă l'a crezut.

În timpul acesta mulți au părăsit lucrul, și-au vândut pământurile și s'au strâns în jurul lui Miller, ascultându-i nebuniile lui. A venit anul

1843. Trece Ianuar, Februar, vine Martie. Chiar de ziua 20 Martie seara sau adunat toți la casa lui Miller, îmbrăcați în haine albe, gata să fie răpiți în văzduh.

În ziua de 21 Martie eșiră cu toții la câmp, se așezară în genunchi, și rosteau rugăciuni, cu ochii ațintiți spre cer. — Soarele se ridică, *nimic nu se arată*. Creștinii lui Miller se uită la el. „Mai aveți puțină răbdare fraților“ le zice prorocul falz. Soarele se coboară în spre asfințit. *Nimic nu se vede*. Inserează dea binele, și bieți oameni adânc măhniți, văzându-se înșelați, flămânzi, fără case și pământuri, se uită la fratele lor Miller, și *așteapă răspuns*. Plin de fățarnicie prorocul Miller ca un diavol din povești, i-i prosteste: „Sa făcut puțină greșală de socoteli, dar Domnul va veni în anul 1844 Oct. 22. Trece și acest timp, Domnul nu se arată, Prinși cu minciuni, și blăstămați de toți, Miller cu un coleg cu numele *Snov*, face cunoștință cu o fată slăbită la trup, supărăcioasă, și posomorâtă. Ea se cheamă D-șoara Harmon. Ea zicea că a văzut viziuni, a fost dusă până la scaunul lui Dzeu, și i-sar fi spus că *Sâmbăta*, e adevărata zi de odihnă a Domnului. Alții înșelare pe bieții oameni. Apoi dacă la toate viziunile am da însemnătate ce ar fi? Câte babe văd prin vis case de aur ș. a.

(Va urma)

Dare de seamă și mulțumită. Se cvitează cu cea mai călduroasă recunoștință următoarele oferte benevole pentru nouile clopote și anume:

Dela Ion Ofrim, văd. Ion Chira născ. Florea Strâmbei Lud. Cădar cu soția, Stefan Balya, Petru Borca, câte 100—100 Lei. Anuța Bleda 50 Lei și Maria Covaciu 40 lei. Cu totul Lei 590

Colecta din trecut (vezi

„Duminica“ No. 17 a. c.) „ 67.914'01

Suma finală: 68.504'01

adecă șesezeci și opt mii cinci sute patru Lei și un ban.

Bilanț Intrate Lei 68.504.01

leșite (Costul și speșele

clopotelor) „ 63.071'50

Remanență 5.432'51

adecă cinci mii patru sute treizeci și doi Lei 51 bani, care sumă s'a depus în casa Bisericii.

Făcând acest răvaș final, primească marinimoșii donatori pentru daniile sale făcute spre lauda Atotputernicului, mulțumita noastră cea mai ferbintă. Clopetele deja sună și vor vesti veacuri de-a rândul spiritul de jertfa a poporenilor de astăzi!

Din ședința senatului Bisericii române unite din Sighetul-Marmației, ținută la 3 Iunie 1925. p. senat: **Ilarin Boros**, m. p. prezident, vicar episcopal.

Poșta administrației. Înregistrăm cu plăcere pe Dl Mihai Vlad alui Petru din Dragomirești în șirul abonaților noștri, cvitând suma trimisă de 52 Lei.

Pentru reștanțieri. Rugăm pe cetitorii noștri ramași datori cu plata abonamentului să binevoiască a se achita fără întârziere de puținelul cost al organului nostru.

Calendar săptămânal.

16—22 August 1925.

- 16 **Dumineca** 10-a d. Rusali (Ev. dela Mateiu c. 17 v. 14—24. inv. 10. gl. 1.)
Aducerea din Efez a icoanei D-lui.
17. Luni. M. Miron.
18. Marți. M. M. Flor și Laur.
19. Miercuri. M. Andrei Stratilat.
20. Joi. Pr. Samuil.
21. Vineri. Ap. Tadeau și M. Vassa.
22. Sâmbătă. M. Agatonic.